

Тя видѣ другарката си и разтревожено попита:

— Защо плачешъ, Денче?

— Мама иска да продаде Бѣлуша... на Мита месарина.

— Зашо?

— Защото трѣбватъ пари... за лѣкарство на бати Сашо. Милке... кажи ѝ да не я продава на месарина... та той още утре ще я заколи! Мамо!...

Милка млѣкна. Помисли нѣщо и изведнажъ попита:

— Колко лева трѣбватъ за лѣкарството?

— Седемдесетъ лева — отговори вмѣсто Денчето майка ѝ.

Милка пакъ се замисли, после плесна съ ржце и рече:

— Како Гино, недей продава Бѣлуша! Азъ ще ти дамъ паритѣ за лѣкарството... тѣ сж си мои пари! Ще ми ги върнете, когато имате... чакайте ме у васъ!

И не дочакала отговоръ, Милка се изгуби въ мрака...

Малко по-късно тя отново тичаше изъ тъмната улица. Отиваше у какини Гинини. Въ едната си ржка държеше лъскава касичка, а въ другата — малко ключе.

— Ето тука сж паритѣ ми! — рече тя и показа касичката си на Денчето, а после добави: — събирала съмъ ги левче по левче, но сега сж много.

И Милка отключи касичката, отброи отъ събранитѣ пари за лѣкарството на Саша, каза на Денчето, кой пръвъ я посъветвалъ да пести, какъ е спестявала и си отиде доволна, че касичката ѝ можа да помогне на две бедни другарчета — на Денчето и на Саша.

Тая нощъ Денчето дълго не можа да заспи.

На присъмване тя стана отъ одъра, излѣзе на прѣсти въ двора, спрѣ се подъ сайвана, кждето кротко преживяше Бѣлуша, прегърна бѣлата ѝ шия, помилва пълното ѝ виме и рече:

— Бѣлушке... отъ утре и ние ставаме спестовници! Ти ще давашъ млѣкце, азъ ще го продавамъ, ще отдѣлямъ отъ паритѣ по левче, ще ги пускамъ въ тенеке-ната кутия на бате Сашо, и тебе никога вече нѣма да те водимъ къмъ месарницата на Мито.

И сълзи отъ радостъ капѣха върху бѣлата глава на Бѣлуша...

Георги Русафовъ

ПОМОРИЕ

Какво вълшебство тукъ се крие!
Морето свѣти и звѣни,
на своя брѣгъ политѣ мие
съ пѣнливи, кждрави вълни.

А недалече Ахелое
лети въ полето всѣки мигъ —

тукъ, дето Сименъ вѣвъ боя
врага неравенъ разгроми.

Здравѣй, Поморие любимо —
отломъкъ отъ стариненъ свѣтъ!
Духътъ народенъ въ тебъ не гине —
свещени кости въ тебе спятъ!

Ненчо Савовъ